

De frivillige var i en Mosquito VI (RS 531) Flying Officer Caine og Flying Officer Tindall, og i en Mosquito XXX (NT 539) Flying Officer Wyman og Flight Lieutenant Greene. Sidstnævnte besætning havde allerede været over Danmark én gang - på en mission til Kastrup flyveplads natten mellem 24. og 25. april 1945. De havde ved den lejlighed efter eget udsagn beskadiget eller ødelagt en Ju 290 på startbanen, da de ganske havde overrasket tyskerne, som direkte inviterede med grønne signal-skud og en oplyst startbane. På samme tur havde de nedskudt en FW 189, som var ved at lande på Neubrandenburg flyveplads og yderligere angrebet fly på en mindre flyveplads nær Rechling².

Udgangspunktet for Wymans og Greenes tur til Kastrup 24./25. april havde været flyvepladsen Gilze-Rijen på kontinentet, og også mellem 2. og 3. maj benyttedes en kontinental base som mellemstation, nemlig Volkel, hvor man tankede op efter turen fra hjembasen, flyvestation Manston.

Kl. 02.05 lettede som de første Wyman og Greene og satte kursen mod Værløse flyveplads, deres første pin point. Et samarbejde mellem de to besætninger var aftalt i den forstand at Caine og Tindall medbragte lysbomber, som de skulle kaste over Værløse til gavn for en fælles indsats.

Efter at være nået ind over Værløse området forsøgte Wyman og Greene at kalde Caine over radioen, men forgæves. De besluttede derfor at »gå i lag« med Værløse på egen hånd, ikke mindst fordi det var ved at blive dagry. Wyman foretog en runde over det østlige dispersalområde og fik øje på énmotorers jagere i tre beskyttelsesbokse. Han manøvrerede sig i angrebsposition, men på grund af ringe lys og jordtåge var han ude af stand til at se de tre bokse, før end han praktisk taget var forbi dem.

Nu blev der åbnet ild fra flyvepladsen. Det forhindrede dog ikke Wyman i at forsøge nok en gang. Han affyrede en salve mod en af boksene, men sigtbarheden var for dårlig til at beskydningen kunne blive præcis, og angrebet havde ingen effekt. Da nu også ilden fra jorden blev intensiveret, besluttede Wyman at sætte kursen mod Marrebæk (Bøtø) flyveplads på Falster, som blev nået kl. 04.25.

Her observerede Wyman og Greene en voldsom brand. Ved en nærmere inspektion viste det sig at være én af fire Ju 52 (ifølge besætningens kamrapport), der stod opstillet på østsiden af pladsen, som brændte. Forklaringen på den brændende tyske maskine fremgår nedenfor.

Wyman angreb de resterende Ju 52 i to omgange og fik adskillige træffere ind, men kun en af dem brød i

Sandsynligvis vraget af en Ju W 34. I museets billedarkiv angives vraget at være en Ju 52. Det kan der stilles et stort spørgsmålstegn ved. Foto: Museet »Falsters Minder«

brand. Herpå rettedes Wymans opmærksomhed mod fire andre Ju 52 (igen ifølge kamrapporten), som stod parkeret på den sydlige del af pladsen. Ved det første angreb brød to af dem i brand, og en tredje fik adskillige fuldtræffere. Den fjerde så ved nærmere eftersyn ud til allerede at være udbrændt, idet den var brudt totalt sammen.

Det var efterhånden blevet lyst, da Wyman og Greene så en enlig Ju 352 (ifølge kamrapporten) på den vestlige side af flyvepladsen. Flyet blev angrebet og brød i brand ved den første salve.

Wyman vendte herefter opmærksomheden mod to beskadigede Ju 52 fra det første angreb. Han angreb dem flere gange, men »de ville ganske enkelt ikke brænde«. Til sidst udførtes et angreb mod et fly, som man mente var en »Ju 190« (en sådan type eksisterer dog ikke!) eller en Ju 290, men da Wyman trykkede på knappen, var ammunitionen opbrugt.

Kl. 05.00 forlod Wyman og Greene Marrebæk, hvorfra store røgsøjler nu stod op. Under hele angrebet var der ikke blevet løsnet ét skud fra jorden. På vejen tilbage til Volkel flyveplads tog tyskerne dog revanche 5 miles ud for Gedser, hvor to skibe, som det hedder i flybesætningens kamrapport, »smedt alt inklusive ankeret« efter Mosquitoen. Wyman kastede tankene, gav fuld gas og foretog undvigemanøvrer, og det lykkedes at lægge den morderiske spærreild bag sig. Flyet fortsatte i minimum højde til Elben, hvor de steg igen for at lande sikkert i Volkel kl. 07.20.

Interiørbillede af et mindre beskadiget vrage. I museets billedarkiv beskrives interiøret at være fra et Ju 52 Mause fly. Det synes dog at være et billede af radioudstyret i en Siebel. Foto: Museet »Falsters Minder«

Som det turde være fremgået, havde der allerede været dramatik på Bøtø flyveplads, da Wyman og Greene nåede frem. Ophavsmændene var Caine og Tindall, som var lettet fra Volkel 25 minutter efter kollegerne fra 406 Sqdn.

Umiddelbart efter starten forsøgte de at komme i radiokontakt med Wyman og Greene, men forgæves. De besluttede at fortsætte for senere at prøve at få kontakt. Da Caine nåede frem til fronten blev flyet indfanget af adskillige lyskastere, som dog alle viste sig at være ikke-fjendtlige, og man fortsatte uhindret ind over ikke-befriet område i 800 fods højde. Caines rute gik til Møns Klint, hvor vejret var så fint og morgenen så fremskreden, at Tindall kunne læse sine kort ved dagslyset. ➡

